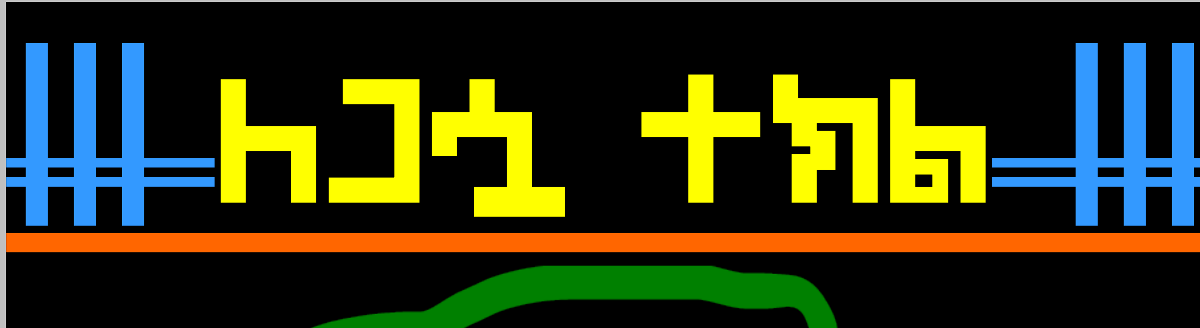
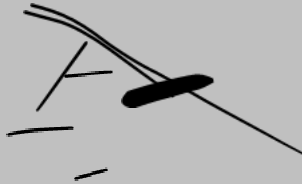

| ሼል ሲልቨርስቴይን | አንደ ጸረሰው

Harper & Row, Publishers

፲፱፻፷፬ እግአ.

የ ቢንያም ኃይለመስቀል ኪዳኔ | ትርጉም እና ስእልዎች |
አንደ አቀረበአቸው

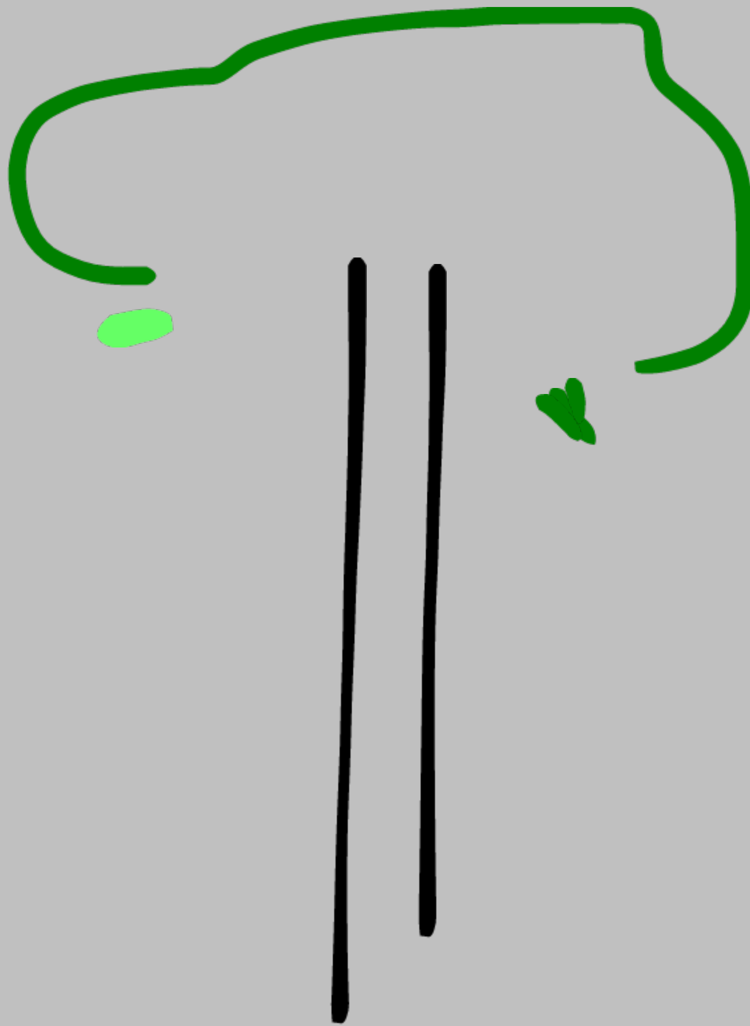

፡ወልቂጤ፡

ኣግኙት በ ||| WWW.BINYAMHK.WORDPRESS.COM |||

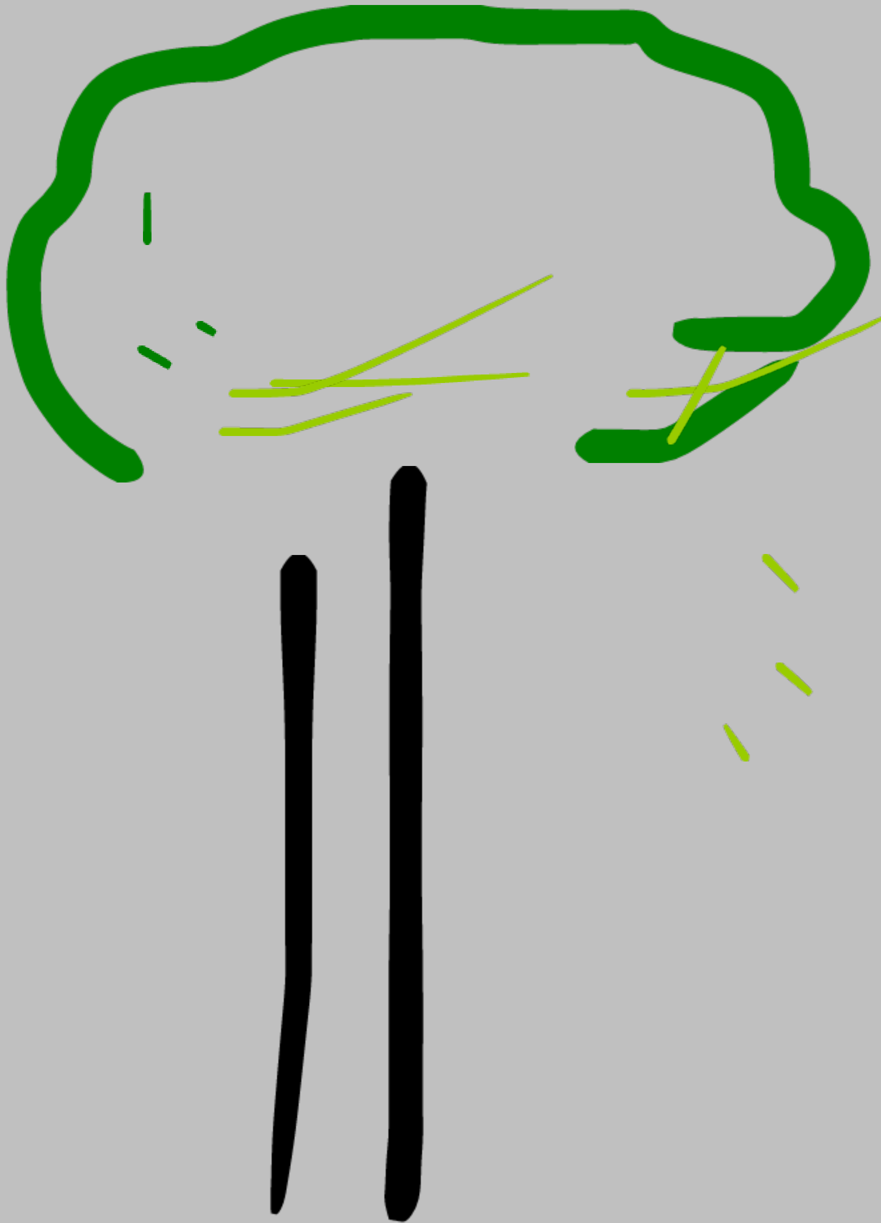

አንድ ጊዜ ውስጥ፤ አንዲት ዛፍ ነበረች።

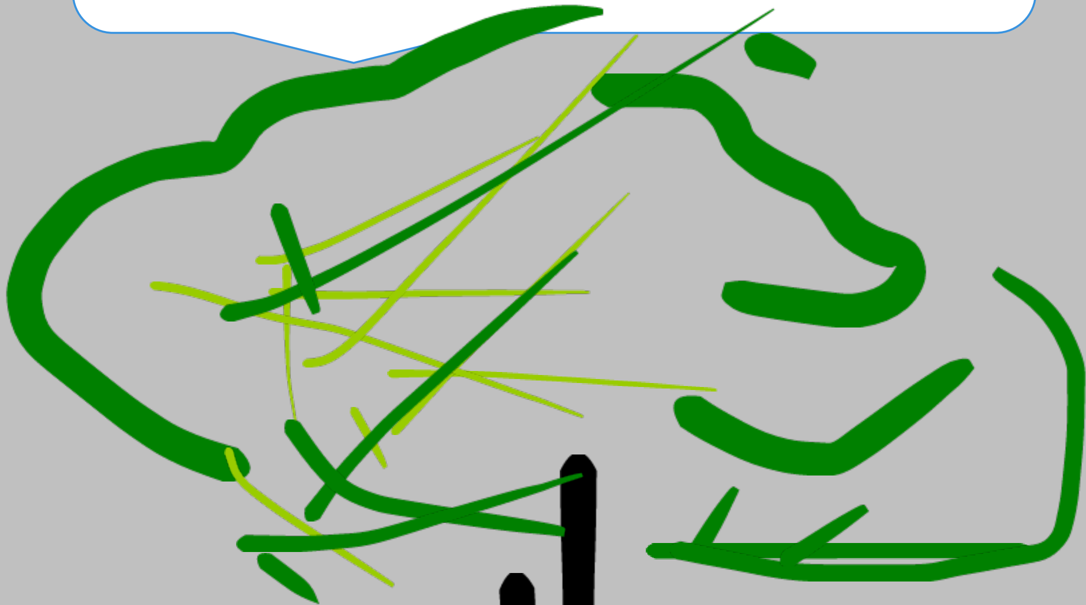
እና እሷም አንድ ታዳጊ ልጅ ወደደች።

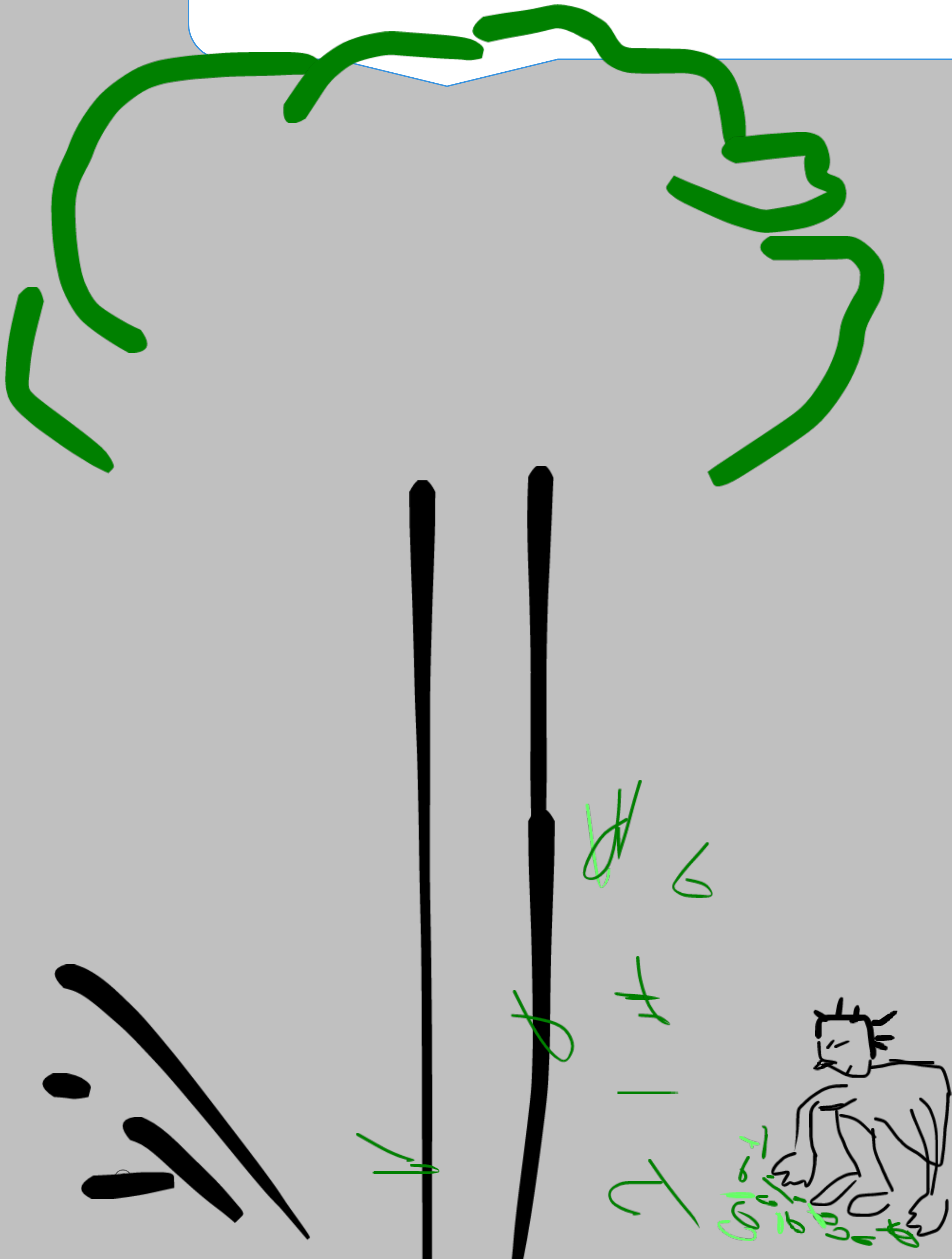

እና በእየቀኑ ልጁ ይመጣል።

ከእዚያ ሁልጊዜም ቅጠልዎቿን ይሰበስብአቸው ነበር።

እነእርሱንም ወደ ዘውድነት ገንብቶ የጫካው-ንጉስ ኢቃኢቃን ይጫወትብአቸው ነበር።

ከቅርንጫፍዎቿ ይንዠዋዠው ነበር።

ብሎም አፕልዎችን ይመገብ ነበር።

እና ድብብቆሽ ይጫወቱ ነበር።

እናም በድካሙ ጊዜ ታዛ ተጠልሎ ስርዋ ይተኛ ነበር።

እና ታዳጊው ተክሉን አፈቀራት...በጣም እጅግ።
እንዲሁ፤ ተክሏ ደስተኛ ነበረች።

ዳሩግን፤ ጊዜ ነጎደ። እና ታዳጊው ከፍአለ፨

በአብዛኛውን ጊዜ ተክሏ ብቸኛ ነበረች።

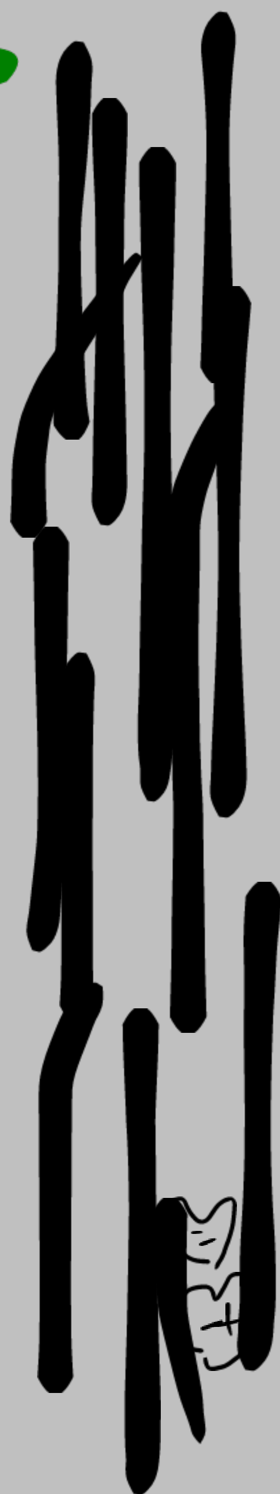

ከእዚያም ከዕለታት አንድ ቀን ወደ ተክሏ ታዳጊው መጣ እና ተክሏ ተናገረች፤ "ና ፥ ልጅ ሆይ ፥ ና እና ወደ አካሌ ተንጠልጠል፤ በቅርንጫፍዎቼ ተንዠዋዠው፣ እና አፕልዎችን ብላ፣ እና በጥላዬ ተጫወት፣ እና ደስተኛ ሁን።፡

"ተንጠልጥሎ ለመጫወት በጣም የአደግአለሁ ነኝ፤" አለ ታዳጊው።

"እኔ ደግሞ ቁሳቁስዎችን ለመግዛት እና መጫወት እፈልግ አለሁ። ትንሽ ገንዘብ እፈልግ አለሁ። ትንሽ ገንዘብ ትሰጭኝ አለሽን?"

"አዝን ዘንድ ነኝ።" ዛፏ ተናገረች፤ "ዳሩ ገንዘብ የለኝም። ቅጠላቅጠልዎች እና አፕል ብቻ አሉኝ። አፕልዎቼን ውሰድ ፥ ልጅ ፥ ከእዚያም እነእሱን በከተማው ሽጥ። ከእዛየተነሳ ገንዘብ ታገኝ አለህ እና ደስተኛ ትሆን ዘንድ ይሆንልህ አለ።"

እና ታዲያ ታዳጊው ወደ ዛፏ ተንጠልጥሎ ወጥቶ አፕልዎቿን ሰበሰበ ከእዚያም እነእሱን ተሸክሞ ነጎደ።

እና ተክሏ ደስተኛ ነበረች።

እና ታዳጊው ሄዶ ለረዥም ጊዜ ቆየ...

እና ዛፏ ሀዘን ገባት።

ከእዛም አንድ ቀን ልጁ ተመልሶ መጣ።
ዛፏም በደስታ ተንቀጠቀጠች።

እና ተናገረች፣ "ና ፤ ልጅ ሆይ ፤ ና፣ ወደ
አካልዎቼ ውጣ እና በቅርንጫፍዎቼ
ተንዠዋዠው

እና ደስተኛ ሁን፡፡"

"እኔ ለመሰቀል እጅግ ጊዜ የእሚያጥረኝ ነኝ" አላት ልጁ።

"በሙቀት እንድሰነብት የእሚያግዘኝ አንድ ቤት እፈልግ አለሁ። እኔ ደግሞ አንድ ሚስት እና ልጅ ነው እምፈልገው፤ ስለእዚህ አንድ ቤት ነው የእምፈልገው። አንድ ቤት ትሰጭኝ ዘንድ ትችይ አለሽን?"

"እኔ ቤት የለኝም፤" አለች ዛፏ። "ደኑ ቤቴ ነው። ዳሩ፤ ቅርንጫፍዎቼን ለመቁረጥ ትችል አለህ እና አንድ ቤት ማቆም ትችል አለህ። ከእዚያም ደስተኛ ትሆን አለህ።"

እና ከእዛም ልጁ ቅርንጫፍዎቿን ቆራረጠ

እና አንድ ቤቱን ሊገነባ ይዞአቸው ሄደ።

እና ዛፏ ደስተኛ
ነበረች።

ነገርግን ልጁ ሄዶ ርቆ ለአንድ ረዥም ጊዜ ቆየ። እና በተመለሰ ጊዜ ዛፏ በደንብ ተደስታ ለመናገር ሲቃ ተናነቃት።

"ና ፥ ልጅ ሆይ ፥" በዝግታ አወራች። "ና እና ተጫወት።"

"ለመጫወት እኔ በጣም የአረጀሁ እንዲሁም የአዘንሁ ነኝ።" አለ ልጁ።

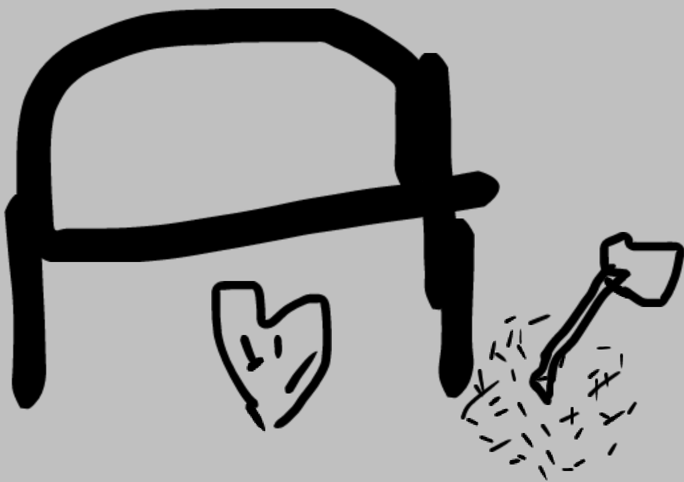
"እኔ ከእዚህ ወደ ራቀ ስፍራ እሚወስደኝ አንድ ታንኳ ነው እምፈልገው። አንድ ታንኳ ትሰጭኝ ዘንድ ትችይ አለሽን?"

"የእኔ አጉራዎችን ቆራርጥ እና አንድ ታንኳ አብጅ፤" አለች ዛፏ።

"ከእዛም ርቀህ ልትቀዝፍ ትችል አለህ...እና ደስተኛ ትሆን አለህ።"

እና ልጁ አጉራዋን ቆራረጠ።

እና አንድ ታንኳ አበጀ እና
እየቀዘፈ ራቀ፡፡

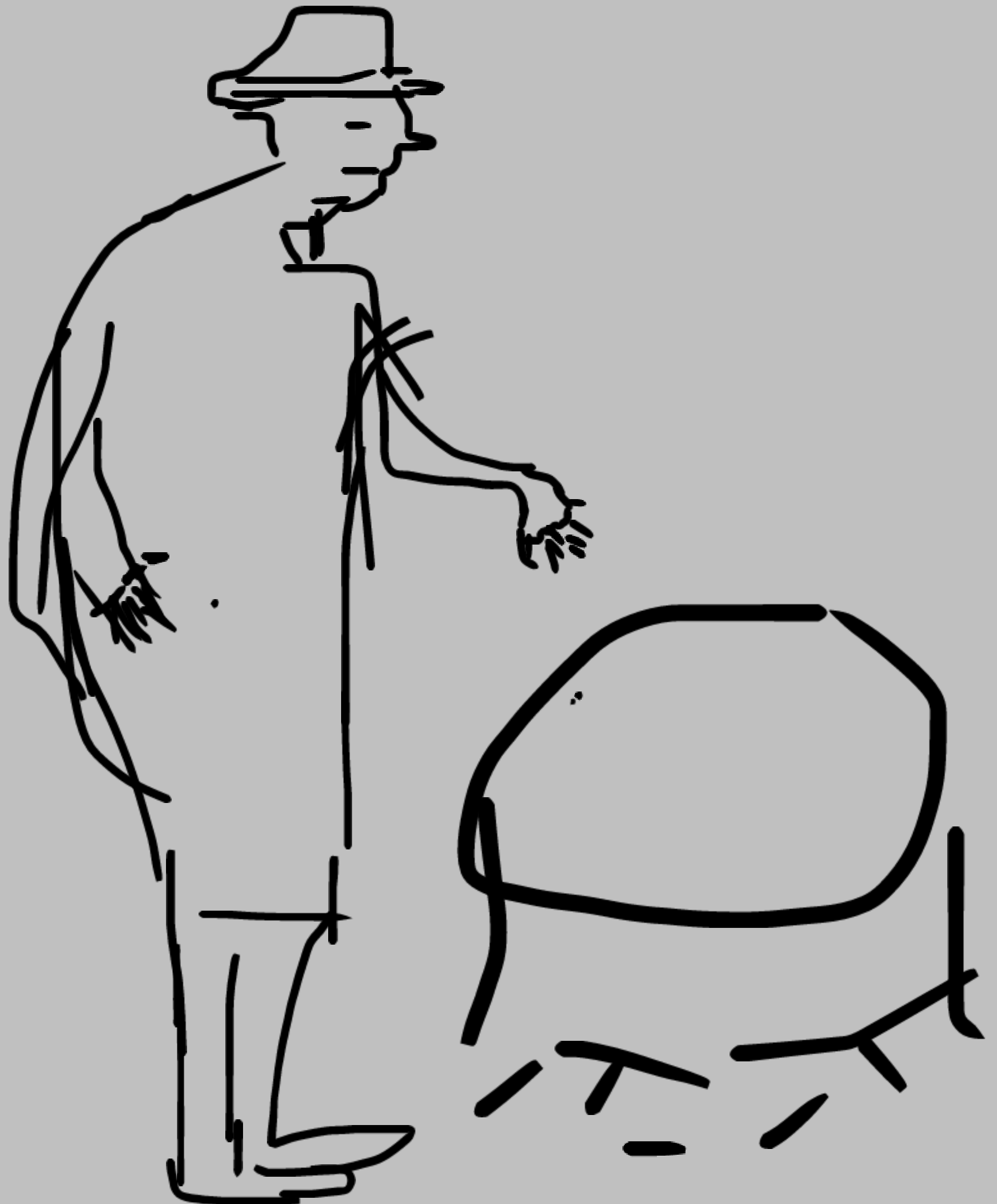
እና ዛፏ ደስተኛ ነበረች...

ነገርግን እውነታው
አልነበረም፡፡

እና ከአንድ ረዥም ጊዜ በኋላ ልጁ ተመልሶ መጣ።

"አዝን ዘንድ የሆንኩት እኔ ነኝ ፣ ልጅ ሆይ ፣" ዛፏ አለች።

"አፕልዎቼ ተለይተውኝ አለ።"

"ማንኪያዎቼ ለአፕል በጣም የአፈጁ ናቸው።" አለ ልጁ።

"ቅርንጫፍዎቼ ሄደው አሉ።" አለች ዛፏ። "በእነእርሱ ትንዝሮዋዝሮው ዘንድ አትችልም።"

"በቅርንጫፍዎች ለመንዝሮዋዝሮው በጣም የጃጀሁ ነኝ።" አለ ልጁ።

"አጉራዬ የለም።" ዛፏ አለች። "ልትወጣብኝ አትችልም—"

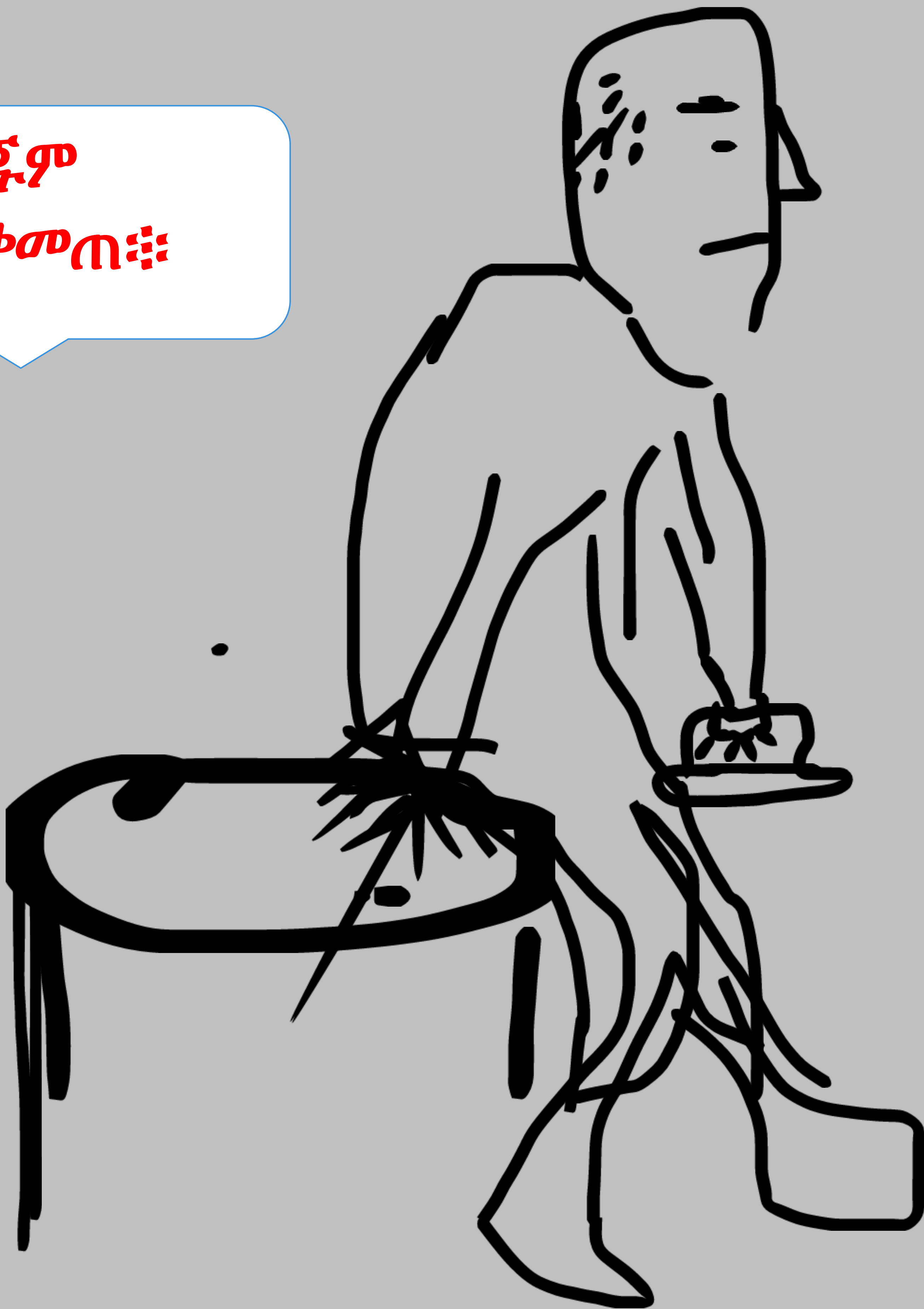
"በዛፍ ለመሰቀል በጣም የደከመኝ ነኝ።" ልጁ አለ።

"አዝን ዘንድ አለሁ።" በእህህታ አለች ዛፏ። "አንድአች ነገር ልሰጥህ ብችል ምኞቴ ነበር...ነገርግን አንዳች ነገር አልተረፈኝም። አንድ የአረጀ ጉቶ ብቻ ሆኜ እነሆኝ።" አዝን ዘንድ ነኝ..."

"እኔ አሁን ብዙም አያስፈልገኝም።" ልጁ አለ፤ "ብቻ አንድ ጸጥ የአለ ስፍራ ያም የእምቀመጥበት እና የእማርፍበት ነው እምፈልገው። በጣም የደከምኩ ነኝ።"

"ደህና እንግዴህ።" አለች ተክሏ በተቻላት ሁሉ እራስዋን እየአመቻቸች"

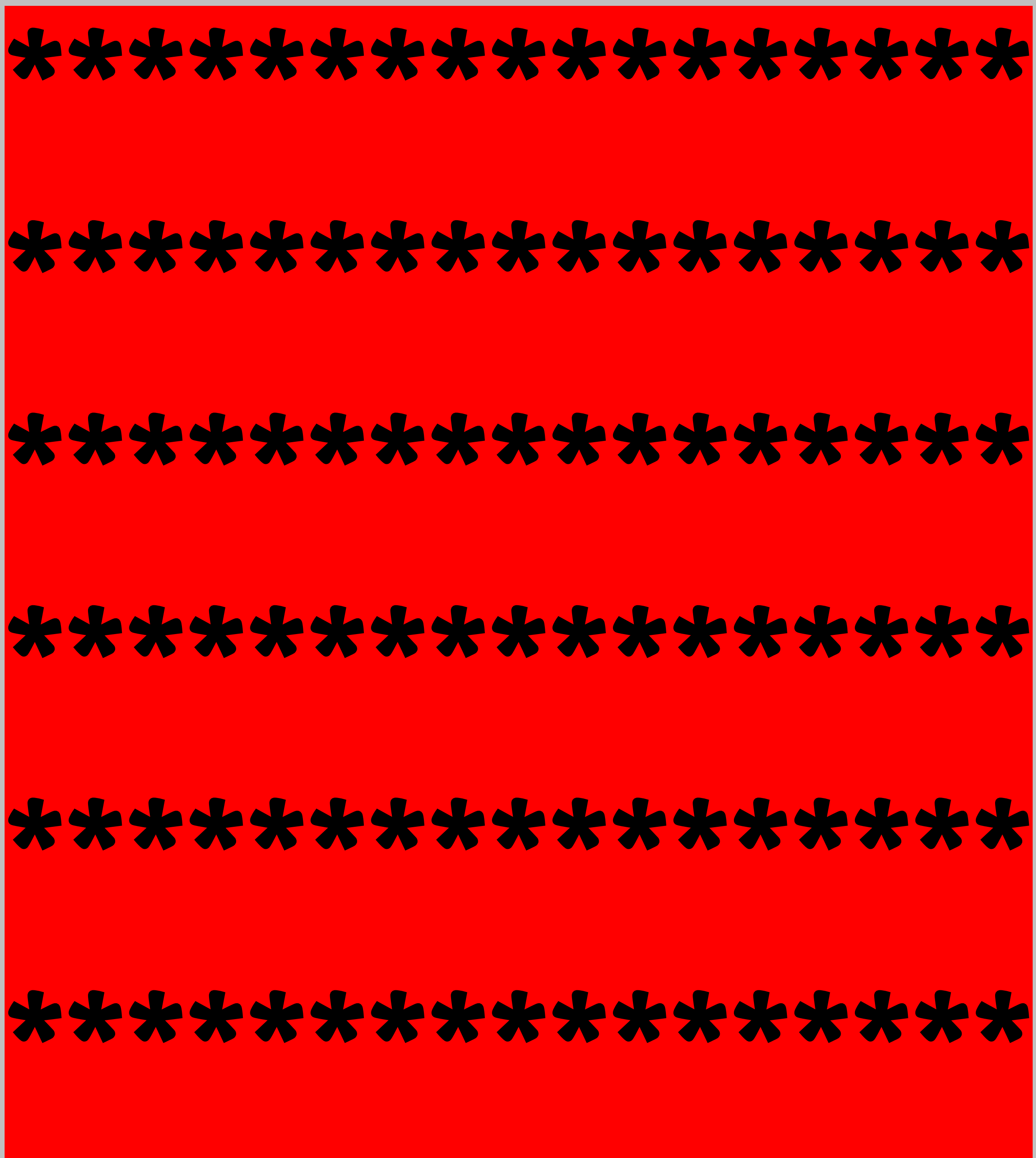
"አንድ የአረጀ ጉቶ ሊቀመጡበት እና ሊያርፉበት ሸጋ ነው። ና ፥ ልጅ ሆይ ፥ ተቀመጥ። ተቀመጥ እና አረፍ በል።"

ልጁም
ተቀመጠ።

፨ተፈፀመ፨

ዋጋ ፥ ××